

Sygn. akt VII K 715/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekretarz sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 30.03.2016 roku

sprawy **S. S.**, syna W. i Z. z d. O., urodzonego (...) w P.(...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 listopada 2015r. około godz. 12.45 w (...), gm. M., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód osobowy D. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 12:52 – 0,72mg/l, II badanie o godz. 13:07 - 0,88mg/l i III badanie o godz. 13:33 – 0,86mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **S. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego S. S. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 3 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt 2 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07.11.2015 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 715/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada 2015 roku, około godz. 12.45 w R. S. S. prowadził pojazd mechaniczny marki D. (...) o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1

wyjaśnienia oskarżonego – k. 9v/

Badania przeprowadzone na zawartość alkoholu wykazały, że S. S. jest w stanie nietrzeźwym wynoszącym o godzinie 12.52 – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 13.07– 0,88 mg/l i o godzinie 13.33 – 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym- k. 2/

S. S. ma 59 lat, legitymuje się wykształceniem podstawowym, bez zawodu, jest żonaty. Pobiera rentę w wysokości 680 złotych Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 9-9v

karta karna – k. 6/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego S. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 07.11.2015 roku prowadził pojazd marki D. (...) o nr rej. (...) w R.. Jechał do kolegi, około 250 metrów. Tego dnia około godz. 12.00 spożywał piwo o poj. 0,5l. Dzień wcześniej spożywał wódkę. Wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 9v/

W przedmiotowej sprawie fakt popełnienia czynu przez oskarżonego i jego wina nie budzą wątpliwości, w świetle zgromadzonych dowodów, w tym samych wyjaśnień oskarżonego, który podał, że spożywał alkohol przed zdarzeniem – a te wyjaśnienia zasługują na przymiot wiarygodnych, oraz protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości. Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 7 listopada 2015 roku około godz. 12.45 w R. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki D. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godzinie 12.52 – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 13.07– 0,88 mg/l i o godzinie 13.33 – 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowaniem tym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości, co ponad wszelką wątpliwość wynika z protokołu badania trzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu.. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra – stworzenie potencjalnego zagrożenia w ruchu drogowym, jak i zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara grzywny w liczbie 50 dziennych stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ okoliczności obciążające:

- ponad trzykrotnie przekroczony ustawowy próg trzeźwości;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednią niekaralność,

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu,

- złożenie wniosku o dobrowolne poddanie się karze,

- nieznaczny odcinek, jaki pokonał oskarżony.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczone kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Kara grzywny stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 3 lat (z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. jest to wymiar minimalny) zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Nadto dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

Okres zatrzymania prawa jazdy zaliczono na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Omyłkowo wskazano podstawę prawną zaliczenia – art. 63 § 3 kk, zamiast § 4 wskazanego przepisu.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –30 zł

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),

b/ tytułem opłaty kwotę 100 złotych - ustalono na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 21.06.2016r. syn. akt IV Ka 258/16.